

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Iktatószám: XX-AJFO/215/.../2019.

Hivatkozási szám: IV/1655-11/2018.

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

Tárgy: válasz az Alkotmánybíróság IV/1655-11/2018. számú végzésére

Tisztelt [REDACTED]

Az Alkotmánybíróság IV/1655-11/2018. számú végzésével megkereste az Igazságügyi Minisztériumot az ügyben érkezett indítvánnyal összefüggésben, amelyben az indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 101.K.31.401/2018/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 2.Kpkf.670.489/2018/3. számú végzése és az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: ÁSZtv.) 1. § (6) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

Előjáróban szükségesnek tartom rögzíteni, hogy az Igazságügyi Minisztérium a megkereséssel összefüggésben kizárólag az indítványozó által támadott – első helyi kodifikációs hatáskörébe tartozó – az ÁSZtv. és az Alkotmánybíróság által feltett kérdésekkel összefüggésben kíván az alábbiakban állást foglalni. A tárca az eddigi gyakorlatát követve nem kívánja a bíróságok döntéseit értelmezni, ahogy az Állami Számvevőszék ellenőrzési tevékenységét sem kívánja értékelni.

1. Az Állami Számvevőszék a magyar alkotmányos környezetben

1.1. Az Állami Számvevőszék az Alaptörvény 42. cikk (1) bekezdése alapján „...az Országgyűlés pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve. Az Állami Számvevőszék törvényben meghatározott feladatkörében ellenőrzi a központi költségvetés végrehajtását, az államháztartás gazdálkodását, az államháztartásból származó források felhasználását és a nemzeti vagyon kezelését. Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseit törvényességi, célszerűségi és eredményességi szempontok szerint végzi.” Az Alaptörvény 42. cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy az Állami Számvevőszék elnöke az Állami Számvevőszék tevékenységéről évente beszámol az Országgyűlésnek, míg a (4) cikk

rendelkezik arról, hogy az Állami Számvevőszék szervezetének és működésének részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

Az Alaptörvényhez fűzött indokolás szerint az Országgyűlés a végrehajtó hatalom gazdálkodási tevékenysége felett ellenőrzési jogkört közvetlenül csak korlátozottan tud gyakorolni, az Alaptörvény ezért önálló intézményként statuálja az e feladat ellátására hivatott Állami Számvevőszéket, amelynek az ellenőrzési jogköre a közpénzek és a nemzeti vagyon felhasználásának, hasznosításának teljes területére kiterjed. Az Állami Számvevőszék Országgyűlés előtti felelőssége az évenkénti beszámolási kötelezettségben ölt testet. Az indokolás arra is kitér, hogy az éves, átfogó beszámoláson túlmenően az egyes ellenőrzésekről való tájékoztatás jelentés formájában is megvalósulhat, ez azonban nem igényel külön alaptörvényi szabályozást.

1.2. Az ÁSZtv. 1. § (1)-(2) bekezdései alapján az Állami Számvevőszék – utalva az Alaptörvény idézett rendelkezésére – az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, amely az Országgyűlésnek alárendelve látja el feladatát. Az Állami Számvevőszék jogállását és hatáskörét az Alaptörvény és az ÁSZtv. határozza meg. Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tevékenysége során minden más szervezettől független. Az ÁSZtv. 1. § (6) bekezdése alapján az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg. Ezzel összefüggésben fel kell hívni arra a figyelmet, hogy az Állami Számvevőszék vizsgálja többek között a bíróságok gazdálkodását is. Továbbá indokolt utalni az ÁSZtv.-hez fűzött indokolásra is, amely szerint *„[a] Számvevőszék nem hatóság, az ellenőrzési megállapításokkal összefüggésben nem rendelkezik közvetlen szankcionálási lehetőséggel, csupán kezdeményezheti a jogkövetkezmények érvényesítésére vonatkozó eljárást az erre jogosult szervnél. A törvény egyértelműsíti, hogy a Számvevőszék ellenőrzési megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt közvetlenül nem támadhatók meg.”*

Minderre tekintettel az indítványozó által támadott rendelkezés az Állami Számvevőszék speciális jogállására figyelemmel garanciális elemnek tekinthető, amely biztosítja az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében rögzített elv megvalósulását is, miszerint a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik. Hangsúlyozandó, hogy a támadott rendelkezés jelentősége kulcsfontosságú az Állami Számvevőszék Alaptörvényben rögzített jogköre szempontjából, így annak az Alkotmánybíróság általi esetleges megsemmisítése álláspontom szerint nem állna összhangban az Alaptörvénnyel, egyben megkérdőjelezné az Állami Számvevőszéknek, mint az Országgyűlés szervének szerepét is.

2. Az Alkotmánybíróság megkeresésében szereplő első kérdés [az Állami Számvevőszék felszólítása]

2.1. Előjáróban kiemelendő az indítványban szereplő azon ellentmondás, miszerint az indítványozó egyfelől az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogának sérelmet állítja, és erre tekintettel kéri az ÁSZtv. garanciális rendelkezésének megsemmisítését (lásd indítvány IV. pont), másfelől azonban amellet is érvel, hogy az Állami Számvevőszék a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Párttv.) szerinti felszólításával szemben lett volna lehetősége jogorvoslatra. Az indítvány 2. oldalán ugyanis az alábbi érvelés található: *„[e]zen túl álláspontom szerint az ÁSZ fizetési felszólítás, valamint az*

ÁSZ intézkedési felhívás nem tartozik az ÁSZtv. I. § (6) bekezdése szerinti „jelentés”, „megállapítás”, „következtetés” körébe, így ezen döntések bírósági felülvizsgálata a hatályos jogszabályok alapján nem kizárt. Ennek megfelelően, a bírósági felülvizsgálat lehetősége az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, valamint a Kp. 39. § (1) bekezdésére tekintettel tartottam biztosítotttnak.”

2.2. Az Alaptörvény VIII. cikk (3) bekezdése alapján a pártok az egyesülési jog alapján, szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában, ugyanakkor közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak. Az Alaptörvény VIII. cikk (4) bekezdése rögzíti, hogy a pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg. Ez a törvény a Párttv., amely preambuluma szerint a pártok társadalmi rendeltetése, hogy a népakarat kialakításához és kinyilvánításához, valamint a politikai életben való állampolgári részvételhez szervezeti kereteket nyújtsanak. A preambulum ezt követően arra is utal, hogy „[a]z Országgyűlés (...) az állampolgárok egyesülési szabadságának és politikai jogainak érvényesülése, valamint a társadalomban meglévő különböző érdekek és értékek demokratikus megjelenítésének és érvényesítésének előmozdítása érdekében (...)” alkotta meg a törvényt.

Az ÁSZtv. 3. § (1) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az ÁSZtv.-en kívül más törvények is állapítsanak meg feladatot az Állami Számvevőszék számára, ahogy azt a Párttv. is teszi. Megemlíthető ugyanakkor, hogy az ÁSZtv. 5. § (11) bekezdés a) és b) pontjai alapján az Állami Számvevőszék – a Párttv. rendelkezéseinek megfelelően – törvényességi szempontok szerint ellenőrzi a pártok gazdálkodását, valamint a pártok országgyűlési képviselőcsoportjai számára az Országgyűlés által folyósított hozzájárulás felhasználását.

A Párttv. V. fejezete rendelkezik a pártok gazdálkodásának ellenőrzéséről. E körben a Párttv. garanciális jelleggel rögzíti, hogy a párt gazdálkodása törvényességének ellenőrzésére az Állami Számvevőszék jogosult, míg államigazgatási szerv a párt gazdasági-pénzügyi ellenőrzésére nem jogosult. A szabályozás arra is kitér, hogy az Állami Számvevőszék kétévenként ellenőrzi azoknak a pártoknak a gazdálkodását, amelyek a központi költségvetésből rendszeres támogatásban részesültek.

Az Alkotmánybíróság 3001/2019. (I. 7.) AB határozatának (a továbbiakban: Abh.) indokolásából az alábbiakat érdemes e körben idézni, amely kiemeli a pártok és a támadott szabályozás speciális szerepét:

"[68] 4.4. A pártoknak más társadalmi szervezetekhez képest különleges a viszonya a közhatalomhoz, mivel közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában, ezért a pártok vagyonáról és gazdálkodásáról sarkalatos törvény, a Párttv. rendelkezik. A politikai élet tisztasága érdekében a Párttv. megállapítja a pártok vagyonára és gazdálkodására vonatkozó szabályokat. A Párttv. 4. § (1) bekezdése tételesen felsorolja a párt vagyonát alkotó forrásokat: a tagok által fizetett díjak, a központi költségvetésből juttatott támogatás, az állam által ingyenesen átadott ingatlanok, a magyar állampolgár természetes személyek vagyoni hozzájárulásai, végintézkedés alapján természetes személyek hagyatéka, a párt gazdasági-vállalkozási tevékenysége, illetve a párt által alapított egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság adózott nyeresége.

[69] *A Párttv. 4. § (2) bekezdése kifejezetten megtiltja, hogy a párt részére – az (1) bekezdésben foglalt kivételtől eltekintve – jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vagyoni hozzájárulást adjon, a párt jogi személytől, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettől vagyoni hozzájárulást fogadjon el.*”

Kiemelendő továbbá, hogy az audit típusú ellenőrzésnek fontos ismérve, hogy az ellenőrzést végző szervezetnek, azaz az Állami Számvevőszéknek nincs lehetősége a megállapításai alapján a szükséges következményeket közvetlenül érvényesítenie, mert nem hatósági vagy felügyeleti ellenőrzést végez. Ezért a költségvetési támogatásban részesülő pártok ellenőrzése során felmerült tiltott vagyoni hozzájárulás esetében is a Magyar Államkincstár és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a hatóságként eljáró szervezet.

2.3. Az Alkotmánybíróság kérdése arra irányul, hogy az Állami Számvevőszék „...által kiadott fizetési felszólítás milyen joghatás kiváltására alkalmas jelenleg, a hatályos jogszabályok adta keretek között? Továbbá az ÁSZ által kiadott fizetési felszólítás miként értelmezendő jogalapját és összegszerűségét tekintve, illetve milyen jogorvoslati eljárásban, illetve milyen keretek között vitathatja az abban foglaltakat a párt?”

Az Alkotmánybíróság megkeresésében szereplő kérdéssel összefüggésben megjegyzendő, hogy a Párttv. 4. § (5) bekezdésének második mondata alapján, ha a párt a 4. § (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályt megsértve tiltott, nem pénzbeli hozzájárulást fogadott el, annak értékét az Állami Számvevőszék állapítja meg. Mindennek – a már említettek szerint – garanciális jelentősége van, hiszen a Párttv. 10. § (2) bekezdése alapján államigazgatási szerv a párt gazdasági-pénzügyi ellenőrzésére nem jogosult, az Állami Számvevőszék a pártokat pedig mind a Párttv., mind az ÁSZtv. szerint kizárólag törvényességi szempontok mentén ellenőrizheti.

Az ügyben a Párttv. 4. § (4) bekezdése szerinti felszólítást megelőzte az Állami Számvevőszék jelentése, hiszen az Állami Számvevőszék a tiltott vagyoni támogatás elfogadásának ellenőrzésére vonatkozó megállapításait jelentésben összegezte. [Az ÁSZtv. 32. § (1) bekezdése alapján az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzésekről jelentést készít, a jelentés tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat, következtetéseket.] Hangsúlyozandó, hogy a Párttv. szerinti felszólítás kizárólag egy jelentés megállapításain alapulhat és az ÁSZtv. indítványozó által támadott rendelkezése alapján a jelentés megállapításait nem lehet bíróság előtt megtámadni.

Az indítványozó tehát jogorvoslati cézzal támadja a jelentés megállapításain alapuló fizetési felhívást, amely az indítvány alapján a jelentés tartalmi elemeire vonatkozik (lásd az Indítvány 3. és 4. oldalainak első bekezdéseit). Ezért szükségképpen az indítványozó által állított jogorvoslati jog közvetlenül a jelentés megállapításaira hat, így a tiltott vagyoni hozzájárulás megállapítását teszi vitássá.

Kiemelendő továbbá, hogy az ÁSZtv. észrevételezési lehetőséget biztosít az Állami Számvevőszék jelentéseivel szemben. Az ÁSZtv. 29. § (1) bekezdése szerint az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapításait megküldi az ellenőrzött szervezet vezetőjének vagy az általa megbízott személynek, és annak, akinek személyes felelősségét állapította meg, míg a (3) bekezdés alapján az Állami Számvevőszék az észrevételre a beérkezésétől számított harminc napon belül írásban

válaszol, a figyelembe nem vett észrevételeket köteles a jelentésben feltüntetni, és megindokolni, hogy azokat miért nem fogadta el.

Az észrevételezési jog kapcsán az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény előtti – 1251/E/1995. AB határozatában az alábbiakra utalt: „Az ellenőrzési megállapítás nem tartalmaz mást, mint a vizsgált szerv gazdálkodásáról kialakított számvevőszéki véleményt. Ha pedig a véleményt kifejezésre juttató megállapítás nem hatósági aktus, nem is lehet, nem is lenne értelme ellene jogorvoslatot biztosítani. Természetesen az ellenőrzést végző személy megállapításai is lehetnek tévesek. Ezért engedi meg a törvény, hogy a vizsgált szerv vezetője az ellenőrzési megállapításokra észrevételeket tehessen. Az észrevételezés jogának biztosítása ugyan nem azonos a jogorvoslat jogintézményével, de az ÁSz.-nak a törvény előírása szerint az észrevételekre reagálnia kell.

Fentiekből következően az ÁSztv. nem hatósági döntési jogkört szabályoz, ezért az Alkotmány egyik rendelkezését sem sérti az "ellenőrzési megállapítások" és az azokra tehető "észrevételek" fogalmának törvényi használata. Mivelhogy a "megállapítások" nem tekinthetők hatósági döntéseknek, az "észrevételek" benyújthatásának joga pedig nem azonos a jogorvoslat lehetőségével, az ÁSztv. 25. § (1) bekezdése tehát nincs összefüggésben, ezért nem is ellentétes az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével.”

3. Az Alkotmánybíróság második kérdése [Párttv. 4. § (4) bekezdés]

3.1. Az Alkotmánybíróság tárgybeli megkeresésében szereplő második kérdés az indítványozó által nem támadott Párttv.-re irányul, miszerint a „...Párttv. 4. § (4) bekezdését úgy kell-e érteni, miszerint a befizetési kötelezettségen felül még le is vonják az előírt összeget a pártnak járó támogatásból?”

A hatályos Párttv. 4. § (4) bekezdése szerint "[a]z a párt, amely a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályt megsértve vagyoni hozzájárulást fogadott el, köteles annak értékét - az Állami Számvevőszék felhívására - tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell."

Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság feltett kérdése kapcsán az Abh. indokolásában megjelenő ismertetés és értelmezés irányadónak tekinthető: „A Párttv. 4. § (4) bekezdése szankcionálja a tiltott támogatások elfogadását, egyrészt az ilyen vagyoni hozzájárulás értékét köteles – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésbe befizetni, másrészt ezzel az összeggel csökkenteni kell a központi költségvetésből juttatott támogatást."

Az Alkotmánybíróság tehát az érintett rendelkezést úgy értelmezte, hogy a befizetési kötelezettségen felül, levonásra kerül az előírt összeg a pártnak járó támogatásból. Emellett a Párttv. 4. §-ához fűzött indokolás is ezt rögzíti: „...a Javaslat szankcionálja is a tiltott támogatások elfogadását, egyrészt az ilyen hozzájárulást be kell fizetni az állami költségvetésbe, másrészt ugyanekkor összeggel csökken a párt költségvetési támogatása."

3.2. A Párttv. 4. § (4) bekezdése rögzíti, hogy késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. Ezzel összefüggésben kiemelendő a pénzügyminiszter irányítása alá tartozó központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 16/2018. (XII. 19.) PM rendelet (a

továbbiakban: PM rendelet) 3. §-a, amely – a nemzetgazdasági miniszter irányítása alá tartozó központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 49/2017. (XII. 29.) NGM rendelettel összhangban – úgy rendelkezik, hogy amennyiben törvény vagy kormányrendelet központi költségvetésből juttatott támogatás jogszabálysértés esetén történő csökkentését, valamint ugyanezen jogszabálysértés miatt ennek megfelelő mértékű összeg központi költségvetésbe történő befizetését írja elő, a Magyar Államkincstár:

„a) a törvényben vagy kormányrendeletben előírt módon csökkentett összegű központi költségvetési támogatást folyósít, valamint

b) a törvényben vagy kormányrendeletben előírt fizetési határidő megszegése esetén, az adók módjára történő behajtás érdekében megkeresi az állami adóhatóságot.”

A Pénzügyminisztérium megkeresésekre küldött álláspontjában kiemelte, hogy a PM rendelet 3. §-ában foglaltakat a Párttv. 4. § (4) bekezdésében előírásai szerint kell alkalmazni. Továbbá a Pénzügyminisztérium is úgy foglalt állást, hogy a Párttv. 4. § (4) bekezdésében foglaltak teljesen egyértelműek; az egyik mondat rendelkezik a párt befizetési kötelezettségéről (amelynek elmaradása vagy késedelmes teljesítése esetén történik az adóhatóság részéről a tartozás adók módjára történő behajtása). Külön mondat rendelkezik továbbá arról is, hogy a párt részére utalandó támogatást csökkenteni kell.

A Pénzügyminisztérium álláspontja szerint az adók módjára történő köztartozások behajtásához – a végrehajtási eljárás során – az adóhatóság nem kizárólag „határozat” vagy „bíróági döntés” alapján járhat el. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 29. § (1) bekezdése tételesen rögzíti a végrehajtáshoz szükséges, ún. végrehajtható okiratokat. E § (1) bekezdés h) pontja szerint végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat az adók módjára behajtandó köztartozás esetén a behajtást kérő megkeresése. A behajtást kérő pedig nem más, mint az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv vagy a tartozás jogosultja, illetve az Avt. 29. § (1) bekezdés i)-u) pontjában meghatározott megkeresések esetében jogszabály alapján végrehajtás kezdeményezésére jogosult szerv vagy személy, ideértve a zár alá vétel tekintetében a megkeresőt is [Avt. 7. § (1) bek. 3. pont]. Az Avt. rendelkezéseit kell alkalmazni – többek között – azon egyéb kötelezettségek végrehajtása során is, amelyek tekintetében az állami adó- és vámhatósághoz érkezett megkeresések az Avt. alapján végrehajtható okiratnak minősülnek. Megjegyezhető ugyanakkor az is, hogy a végrehajtási eljárás során jogorvoslatnak nem csak a fellebbezés, hanem végrehajtási kifogás is minősül, hiszen a végrehajtási eljárásban hozott végzéseket fellebbezéssel lehet megtámadni, míg a végrehajtási kifogás a végrehajtási eljárás során az adóhatóság által foganatosított törvénysértő intézkedés vagy intézkedésének elmulasztása ellen benyújtható jogorvoslati kérelem, amelyet az adós, a behajtást kérő, illetve az terjeszthet elő, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti. Végrehajtási kifogást az Avt. 24. §-ban meghatározott feltételek esetén és az ott megjelölt határidőn belül lehet benyújtani, míg a fellebbezés szabályait az Avt. 28. §-a és az Avt. háttérjogszabálya, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény határozza meg. Végrehajtási eljárás során természetesen a végrehajtási cselekmény jogszerűsége vitatható, maga a végrehajtás jogalapja (jelen esetben a megkeresés) azonban nem.

A pártok részére nyújtott támogatások elszámolásával kapcsolatban fontos kiemelni azt is, hogy a pénzügyi teljesítéstől függetlenül a párt részére járó támogatást (kötelezettséget) és a befizetési

követelést – tekintettel arra, hogy két külön gazdasági eseményről van szó – a számviteli nyilvántartásokban bruttó módon kell elszámolni. Ezt követően az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 44. § (2) bekezdés i) pontja alapján a befizetési követelés összegében a követelést és a kötelezettséget egymással szemben beszámítással kell rendezni.

4. Állami Számvevőszék közleménye

Végezetül utalnék arra, hogy az Állami Számvevőszék 2019. június 3-ai közleménye szerint *„öntesztel és konzultációs lehetőséggel támogatja az Állami Számvevőszék a költségvetési támogatásban részesült pártok és alapítványaik jövőbeli gazdálkodásának törvényességét. (...) kilenc költségvetési támogatásban részesült pártnak és alapítványainak küld öntesztet a napokban, valamint a gazdálkodásért felelős vezetők számára felajánlja a konzultáció lehetőségét, a pártok és alapítványaik gazdálkodási gyakorlatának erősítése érdekében.”*¹ Az Állami Számvevőszék közleménye szerint *„[a] kérdéssor önkéntes kitöltésével a döntő mértékben közpénzekből gazdálkodó pártok és alapítványaik tesztelhetik a működésük és gazdálkodásuk szabályosságát. Legújabb öntesztjével az ÁSZ támogatja a költségvetési támogatásban részesült pártok és alapítványaik jövőbeli gazdálkodásának törvényességét.”*²

Szintén az Állami Számvevőszék közleménye alapján megemlíthető, hogy *„öt párt és öt pártalapítvány élt a konzultációs lehetőséggel és vett részt az Állami Számvevőszék által szervezett egyeztetésen, 2019. június 20-21-én. A DK, a Fidesz, a Jobbik és az LMP, valamint alapítványaik, az MSZP – mint párt –, valamint a KDNP pártalapítványának gazdálkodásért felelős szakemberei fogadták el az ÁSZ meghívását. (...) A Momentum Mozgalom és a Párbeszéd Magyarországért Párt hivatalosan is felvették a kapcsolatot az Állami Számvevőszékkel és későbbi időpontban vesznek részt a konzultáción.”*³

5. Kiegészítő észrevételek

Kiegészítésként megjegyzem, hogy az Állami Számvevőszékről szóló T/3109. számú törvényjavaslatot 2011. május 9-én nem a Kormány, hanem az Országgyűlés Gazdasági bizottsága terjesztette be, amelyben az indítványozó által vitatott rendelkezés már egyező szöveggel szerepelt.

A tárgyalásra kijelölt, illetékes bizottság az Országgyűlés Számvevőszéki és költségvetési bizottsága volt, amely 2011. május 10-i ülésén tűzte napirendre az indítványt. A bizottsági vitában az előterjesztő képviselőjében, Rogán Antal a Gazdasági bizottság elnöke a támadott rész kapcsán elmondta, hogy *„[e]gyrészt ez eddig is így volt, és nem véletlenül. Hiszen az Állami Számvevőszék nem olyan típusú Számvevőszék, amely kvázi bíróság, ezért nem kell a döntéseivel szemben fellebbezésre lehetőséget adni. Viszont az észrevételezési lehetőség nemcsak hogy eddig is rendelkezésre állt, ez a törvény is definiálja. Javaslom, hogy a 29. §-tól olvassa el, amiben három bekezdés is szól arról, hogy milyen módon van észrevételezési joga az ellenőrzött szervezetnek, és a gyakorlatban annak nyilvánosságáról is gondoskodni kell.”*

¹ <https://www.asz.hu/hu/sajtokozlomenyek/partoknak-es-partalapitvanyoknak-szervez-kepzest-az-asz>

² <https://asz.hu/hu/sajtokozlomenyek/ontesztel-is-tamogatja-az-asz-a-partok-torvenyes-gazdalkodasat>

³ <https://www.asz.hu/sajtokozlomenyek/partoknak-es-partalapitvanyoknak-tartott-konzultaciort-az-asz>

Az általános vitában szintén elhangzott, hogy a benyújtott törvényjavaslat az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény akkor hatályos rendelkezéseit vette alapul, ám azokat pontosítva és átláthatóbb formában újraalkotva.

A plenáris vita során az támadott rendelkezést senki nem vitatta, sőt dr. Lenhardt Balázs, a Jobbik képviselője kifejezetten helyesnek ítélte. Az indítványhoz beérkezett 66 módosító, illetve 8 kapcsolódó módosító javaslat közül egyetlen sem irányult a törvényjavaslat ezen részére, illetve a Jobbik egyetlen módosító javaslatot sem terjesztett elő.

Nyikos László, a Jobbik vezérszónoka (és volt Állami Számvevőszék alelnök) világított rá továbbá az általános vitán, hogy az államháztartás könyvvizsgálója az Állami Számvevőszék, aki a megállapításait, véleményét nem maga realizálja, hanem a megbízója, a Parlament.

Kérem tájékoztatásom szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2019. szeptember „13”

Tisztelettel:

dr. Varga Judit

